

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Theologiæ Moralis

Moure, Antonio Fernandes de

Coloniæ Agrippinæ

Cap. 3. De Sacramento Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40934

certum est, Rogo, utrum obtenta venia peccati per veram
 conditionem, detur illi gratia ex vi sacramenti baptismi, antea
 suscepti? *RESP.* Datur. Ita habetur cap. Tum valere. de con-
 secr. dist. 7. 4. Docet Victor. ex communi, tit. de baptis-
 mur. 23. & Sot. in 4. d. 18. quest. 3. artic. 3.

CAPVT III.

De Sacramento Confirmationis.

De Auctore, & definitione Sacramenti
 Confirmationis. §. 1.

- 1 An Confirmatio sit sacramentum.
- 2 A quo sit institutum.
- 3 Quid significet nomen Confirmatio.
- 4 Quo pacto definitur sacramentum Confirmationis.

1 **Q**VAESTIO. Estne Confirmatio sacramentum? *RESP.* Maxime. Ita decreuit Concil. Florent. & Trid. 7. can. 2. habetur capitul. Ad abolendam de haer. 7. Can. 1. de Confirm. Probat late Couar. l. 1. resol. capitul. numer. 1. Victoria. num. 40. de Confirmat. Viguerius in 2. sit. cathol. & omnes communiter.

2 **Q**VAEST. A quo est institutum? *RESP.* A Christo Domino, Probat late Victoria, & Couar. locis citatis. Ideo citate legendus D. Bonavent. & Alenf. cum videntur opinari istud sacramentum institutum fuisse ab Ecclesia. Pie tamen eos interpretari oportet, nimirum intellexisse, fuisse ab Ecclesia promulgatum, & ut verum sacramentum à Christo Domino institutum, receptum, & ad praxim usumque deductum.

3 **Q**VAEST. Qui significat nomen confirmatio? *RESP.* Significat robur animi. Ita Viguer. de Confirm. tradit text. 1. de sacr. unctio. per frontis.

4 **Q**VAEST. Quo pacto definitur? *RESP.* Est sacramentum in quo Episcopus unxit baptizari frontem chrismate consecra-

secrato, sub certa verborum forma, ad accipiendum vitæ spiritualis robur, vt intrepide profiteatur fidem coram Euangelii veritatem oppugnantibus. Ita Magist. in 4. sent. & D. Thom. 3. p. q. 72. Colligit Canis. in doct. Christ. c. 1. de Confirm.

De materia Sacramenti Confirmationis. §. 2.

- 1 Sanctum Chrisma est materia sacramenti confirmationis.
- 2 Quid est Sanctum Chrisma.
- 3 An balsamum sit de essentia Chrismatis ex necessitate sacramenti.
- 4 An sit de necessitate precepti.
- 5 An consecratio Chrismatis sit de necessitate Sacramenti.
- 6 An Chrisma debeat esse nouum.

1 **Q**VAESTIO. Qua est materia sacramenti Confirmationis: **RESP.** Est Chrisma. Ita respondet Tolet. l. 2. c. 24. n. 2.

2 **Q**VAEST. Quid est Chrisma? **RESP.** Est oleum oliuarum, balsamo permixtum ab Episcopo consecratum. Ita habetur capitul. de sacr. unct. & in Concil. Brachar. 2. ca. 4. Conc. Florent. sub Eugenio IV. docet Catechif. Roman. pag. 223. Sylu. & Armil. verb. Confirm. nume. 2. Victor. num. 41. Nau. c. 22. nu. 8. & communiter Doctores.

3 **Q**VAEST. Estne Balsamum de essentia sacramenti: **RESP.** Res est controuersa. Affirmantem patrem sequitur Tolet. lib. 2. c. 24. eamque appellat communem: Quoniam eam asserere videntur Adria. Palud. Durand. teste Couarru. negantem tamen sequuntur Auctores in sequenti citandi, resque videtur certa ex cap. Pastoral de sacrament. non iteran. norat Viuald. de sacrament. confirm. tit. de requisitis. nu. 3.

4 **Q**VAEST. Estne de necessitate precepti? **RESP.** Maxime. Ita Caiet. 3. p. d. 62. ar. 2. Sor. in 4. d. 7. q. 1. art. 1. Vict. de Consi. num.

num. 41. Nauar. c. 22. num. 9. Couar. lib. 1. resol. cap. 10. nu. 4. Habetur c. Pastoral. de sacrament. non iterand. c. 5. de sacr. unctio. c. Nouissime de consecr. d. 5. cap. 1. Ideo Toletus affirmat peccare mortaliter, iuxta omnium Doctorum sensum illum, qui oleo sine balsamo confirmaret.

5 QVAEST. Estne de essentia sacramenti, ut chrisma sit consecratum: RESP. Maxime. Ita D. Thom. 3 p. qu. 73. art. 3. Scot. Duran. Palud. Marsil. quos refert, & sequitur Viuald. de sacrament. Confirmat. tit. de materia. numer. 4. Summ. Itæ verb. Confirmatio. Sylu. numer. 2. Angel. numer. 3. Vict. num. 42. Nauar. cap. 22. numer. 8. Canonizatum Gloss. in capitul. Peruenit. 95. distinction.

6 QVAEST. Estne opus, ut chrisma sit nouum, hoc est consecratum eodem anno: RESP. Non est opus ex necessitate sacramenti. Si enim fiat sacramentum cum chrismate veteri, hoc est, consecrato iam præteritis annis, verum conficietur sacramentum. Est tamen opus ex necessitate præcepti, nam c. Si quis de alio. de consecr. d. 4. præcipitur ut hoc sacramentum fiat cum chrismate nouo: verus autem chrisma comburatur. Ideo grauius peccabit Episcopus, qui absque necessitate confirmaret chrismate præcedentis anni. Ita Cardin. Tolet. lib. 2. c. 22. n. 2.

De forma & ministro Sacramenti Confirmationis. §. 3.

- 1 Quæ est forma.
- 2 Quis est minister.
- 3 An possit esse minister simplex sacerdos ex licentia Pape.
- 4 An possit esse Vicarius Episcopi, ex licentia eiusdem Episcopi.

1 QVAESTIO. Quæ est forma huius sacramenti: RESP. Est hæc, *Consigno te signo Crucis, & confirmo te chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti Amen.* Ita Concil. Florent. sub Eugenio IV. Ita D. Thom. 3 p. quæst. 71. articul. 3. & 4. ibidem. Caict. Victor.

de Confirm. numer. 44. Nauar. capitul. 22. numer. 8. Sor. in 4. d. 3. quest. 1. artic. 5. Catechim. Rom. pag. 235. Fuit autem hæc forma à Christo Domino, tanquam ab Auctore Sacramentorum edocta, sicuti ab ipsis Apostolis Ecclesia sancta accepit. Ita Angel. confirmatio numer. 9. Viguer. in Instit. Cathol. numer. 2. Catechif. Roman. ex Fabiano Papa pag. 224. & 225.

2 QVAEST. Quis est minister ordinarius huius sacramenti? RESP. Episcopus solus. Ita habetur cap. Manus. capit. Nouissime. capit. Ut Episcopi. de consecrat. distinct. 5. Tradiderunt summi pontifices Eusebius I. Epist. 1. Leo. epistol. 88. Innoc. I. epistol. 3. Gregor. in Regist. 3. epist. 9. Ioann. III. epistol. 1. & alij quos refert Canisius capitul. 3. de confirm. & Catechif. Roman. pagin. 22. Decreuit Concil. Florent. sub Eugen. IV. & Triid. sess. 7. can. 3. & sessio. 23. can. 7. Ostendit Couar. lib. 1. resolut. capit. 70. nu. 14. Quam potestatem habent Episcopi ab ipso iure diuino Christi Domini, tanquam legitimi Apostolorum successores, ut ostendunt Couar. & Vigu. locis citatis.

3 QVAEST. Potestne simplex sacerdos ex commissione Papæ, chrismate ab Episcopo consecrat, confirmari? RESP. Obfirmato animo negarunt in 4. d. 7. D. Bonau. Maior. Gabr. Scot. qu. 111. Durand. qu. 3. & 4. Adrian. de Confirm. Castro. de hæresib. verb. Confirmatio c. 10. num. 6. quos refert Viuald. de Confirm. tit. de ministro numer. 4. Affirmant tamen communiter Moderni Theologi. Sor. in 4. d. 7. q. 5. art. 11. Ledesm. 1. 4. qu. 15. art. 11. Vict. de Confirm. 50. Ferr. 4. contra Gent. c. 60. Adducunt pro se D. Thomam 3. p. q. 72. art. 11. ad 1. & ibid. Caiet. art. 3. Alens. 4. p. q. 82. memb. 1. ar. 3. D. Anton. 3. p. 111. §. de ministro Richard. in 4. d. 7. q. 1. art. 2. Palud. q. 4. Marfil. qu. 5. art. 3. Capr. qu. 5. Affirmant Canonistæ Moderni Nau. c. 22. nu. 8. Lindan. lib. 4. Panoplia. c. 26. Affirmant Summistæ verb. confirm. Angel. n. 2. Armil. n. 3. Sylu. & alij. Probant ex Gloss. ca. Peruenit. 95. dist. vbi narratur eam facultatem concessisse D. Gregorium, Ideo hæc affirmans pars omnino tenenda, propter tantorum Auctorum sensum. Quæ quidem videtur probari textu expresso. c. Quanto. de consuetudin. 9. 1. cuius hæc sunt verba: Sua temeritate, secus si nostra auctoritate. Ergo si auctoritatem imploraret Apostolicam, sacramentum conficere pos-

re pos-

te posset ille temerarius sacerdos sua propria auctoritate confirmans. Non mihi tamen probatur adoratio Vivaldi, deducens probationem propositæ conclusionis ex eo, quod Concil. Trid. in sess 7 Canon. 3 definiat ordinarium ministrum huius sacramenti esse Episcopum, argumentatur enim sic Ordinarius minister est Episcopus ergo delegatus erit sacerdos. Non mihi probatur, quia multa sacramenta habent ordinarium ministrum, quæ quidem non admittunt delegatum: talis est Eucharistia, Ordo, Matrimonium.

4 QVÆST. Rogo ulterius, an possit Episcopus hanc etiam facultatem committere suo Vicario sacerdoti? RESP. Minime. Ratio est, quia hæc potestas est ordinis: Episcopus vero solam potestatem iurisdictionis potest suo Vicario concedere:

De modo conferendi hoc sacramentum. §. 4.

- 1 An unctio sit de necessitate.
- 2 Quæ corporis partes sunt ungendæ.
- 3 Cur ungetur frons.

1 QVÆSTIO Estne unctio de necessitate sacramenti? RESP. Est quidem. Ita Card. Toler. lib. 2. ca. 9. nu. 3.

2 QVÆST. Quæ corporis partes sunt ungendæ? RESP. Ungenda est frons. Ita præcipitur. c. 1. §. fin. de sacram. unct. Presbyterij de consecrat. d. 4. Institut. lib. 2. de Confirm. antecedent ibi Gloss. verb. frontem. Ita Sylv. verb. Confirmatio. q. 4. Nau. cap. 22. num. 8. D. Thom. 3. p. q. 72. art. 9. Quod immerito negavit Vict. de Confirm. nu. 1. cum aliquibus.

3 QVÆST. Quare hæc unctio fit in fronte? RESP. Ut confirmati manifeste se ostendant esse Christi milites: in hoc enim sacramento Christianus fit Christi miles, cuius signo crucis in fronte munitur ad fortiter dimicandum contra fidei hostes, eamque palam, timore procul, & robore profitendam. Ita Vig. in Institut. Cathol. de Confirmationi. versu. 2. Catechism. Roman. pag. 233.

De obligatione sumendi hoc sacramentum Confirmationis. §. 5.

2 An sit praeceptum suscipiendi sacramentum Confirmationis.

3 **Q**VAESTIO. *Estne sacramentum Confirmationis suscipiendum ex praecepto?* R E S P. Dico primum. Nullum reperitur diuinum praeceptum, de sacramento Confirmationis suscipiēdo. Ita Viuald. cum communi. *tractat. de hoc praecepto.* Dico secundum. Mortale peccatum est sacramentum Confirmationis non suscipere ex contemptu. Ita Vict. de *Confirm. n. 48. Nau. s. 22. n. 9.* Dico tertium. An peccatum mortale sit Confirmationem non suscipere ex crassa negligentia, controvertunt Doctores. Affirmant in 4. d. 7. Richard. & Bonau. q. 2. art. 3. Durand. q. 1. Marsil. q. 5. art. 4. Palud. & Maior. Sylu. *Confirmatio. Patr. Soto. lect. 2. de Confirmat.* Negant veruntamen Moderni cum Adrian. 4. de *Confirmat. Scot. in 4. d. 7. q. 1. Conar. lib. 1. resolut. nu. 9. Caiet. 3. p. qu. 72. art. 8. Sot. in 4. d. 7. q. 1. art. 8. Victor. & Nau. locis proxime citatis.* Dico quartum. Conc. Trid. *sess. 23. ca. 4. de reformat.* praecipit ut Episcopis, ne admittant ad primam tonsuram, nisi confirmatum. Cum igitur hoc praeceptum non Ordinandis, sed Episcopo ordinanti Concilium imponat, non videntur etiam post Concilij decretum peccare mortaliter ordinandi, si absque hoc suscepto sacramento, accedant ad primam tonsuram suscipiendam. Ita Sot. in 4. d. 7. q. 5. art. 6. & 9. d. 24. q. 1. art. 4. sicuti ante Concilium docuerant D. Thom. in *addition. q. 45. art. 5. Ledes. 2. 4. quest. 73. art. 4.*

De effectibus sacramenti Confirmationis §. 6.

2 **Q**VAESTIO. *Quoi sunt effectus huius sacramenti?* R E S P. Tres, duo quidem ex vi ipsius sacramenti, secundum se sumpti, tertius ex impositione Ecclesiae. Effectus orti ex vi ipsius sacramenti secundum se sumpti, sunt gratia, & character, ut iam ostendi in materia de sacramento in genere. Effectus ex impositione Ecclesiae, est cognatio spiritualis, eadem atque oritur ex sacramento Baptismi. Ita decreuit Conc. Trid. *sess. 24. c. 2.* Ideo Patrinus debet esse vnus, vel ad summum vnus, & vna, c. *Non plures. de consec. d. 5.* Notant Ang. *Confir. n. 1. Sylu. & Vig. ibi.* Item cognatio solum contrahitur inter Confirmatum, & Confirmantem.

firmantem.

firmantē, Confirmatq; patrem, ac matrē, & inter suscipientem, ac susceptum, susceptique parentes. Assumere vero in hoc sacramento Patrinum est de necessitate precepti, quod transgredi, est peccatum mortale. Doct. Sylu. *Confirmatio. ibid. Viguer. Nau. c. 22. num. 9. §. Quomodo peccat. Catech. Rom pag. 137.*

De subiecto capace sacramenti Confirmationis & tempore, quo est conferendum. §. 7.

1 Quibus est conferendum sacramentum Confirmationis.

2 In qua aetate est conferendum.

1 QVAESTIO. Quibus est conferendum sacramentum Confirmationis? RESP. Omnibus baptizatis. Concil. Trident. *session. 7. Canon. 1. capit. Omnes delis capit. Nouissime. de consecratio. dist. 5. capit. Si quis presbyter. non baptiz. & Doctores omnes. Ratio est, quia character Confirmationis supponit characterem Baptismatis, ideo Baptismus appellatur ianua sacramentorum quia ad omnia alia suscipienda est ianua.*

2 QVAEST. Cuius aetatis Christianus est capax huius sacramenti? RESP. Hac de re multiplices fuerunt opiniones. Gloss. *c. Ieiuni de consecr. dist. 5.* & alii opinati sunt expectandos esse annos pubertatis, hoc est duodecim. D. Anton. & Catech. Rom. pag. 230. arbitrantur expectandum esse tantummodo septennium. Ratio eorum est, quia debet expectari tempus, quo pueri recordentur susceptae Confirmationis, & ideo in hoc sacramento igitur alapa, ut Confirmati postea recordentur, iuxta Sylu. *Confirm. num. 4.* Dicendum veruntamen quouis tempore post baptismum posse conferri, ac suscipi Confirmationem. Ita D. Thom. *in 4. d. 7. V. Valden. de sacram. to. 2. c. 55.* quos refert, ac sequitur Petr. Soto. *de sacram. Confirm. lect. 2.* Angel. Sylu. Gabr. quos refert, ac sequitur Vict. *de Confirm. n. 94.* Et ita obtinet praxis in Hispania ut duorum annorum infantes confirmantur. Pro memoria vero habentur commentarij in Ecclesiarum scripturis in quibus referuntur nomina Confirmatorum, Confirmantis, & Patrinorum.